

kog inteligenta s dubljim promatranjem svijeta i života. O skolastici i modernoj filozofiji, o Augustinu, Leibnizu, Kantu, Euckenu i religijskoj filozofiji. Ove studije otvaraju svestrani uvid u razvitak i sadašnje idejno stanje filozofije. **Z.**

Angelo M. Pirotta, O. P.: Sancti Thomae Aquinatis, doctoris angelici: in aristotelis librum de anima commentarium. Editio recentissima. Taurini (Italija). Ex officina libraria Marietti anno 1820 condita, nunc Marii E. Marietti 1925.

Zaslužna knjižara Marietti u Torino publicira u zadnje doba pojedina izdanja djela sv. Tome, do kojih je inače bilo teško doći. Kako je pak studij djela sv. Tome važan za ovo naše vrijeme, naročito sa gledišta filozofskog, dobro dolaze ova izdanja.

Primjetiti valja, da se izdavači ne brinu u strogo znanstvenom smislu za kritiku teksta, nego im je pred očima, kritično doduše izdanje po najboljim publikacijama, ali u prvom redu idu zatim, da omoguće lagan pristup i studij onima, koji se bave proučavanjem djela akvintičevih.

Tako je dosad izdano: Summa theologica (1922.), Summa contra gentiles (1924.), Catena aurea in 4. evangelia (1915.), In evangelia Ss. Matthaei et Ioannis commentaria (1919.), In omnes s. Pauli epistles (1924.), Quaestiones disputatae et quaestiones 12 quodlibetales (1924.), In metaphysicam Aristotelis (1915.), De regimine principum et de regimine Iudeorum (1924.).

Gornje izdanje ima potrebnii Index alphabeticus rerum et terminorum, te index lectionum quae in tribus libris de anima continentur.

D. A. Živković.

Sebastiani Nicolaus: Summarium theologiae moralis ad codicem iuris canonici accomodatum. Editio VII. maior (20.—23.000) recognita. Augustae Taurinorum (Torino—Italia, Ex officina »Marietti«) 1924.

— : Editio VIII. minor (23.000—30.000). Taurini, Marietti 1925.

I prvo se i drugo izdanje kompendija moralnog bogoslovija od Sebastiania potpunoma slažu u tekstu. Razlika je jedina u tomu, što je VII. izdanje štampano u običnom oktav formatu (22×15) na jednostavnom papiru, dok je VIII. izdanje u formatu 15×10 na finom papiru, pa je mnogo priručnije i zgodnije.

Po velikom broju naklade vidi se, da je ovaj Sebastianijev kompendij rado primljen naročito, a valjda i isključivo u Italiji. Imo praktičnu vrijednost u glavnom za studente. Da bi bio s uspjehom uporabiv i od dušobrižnog klera valjalo bi ga upotpuniti dodacima, kao što je to vrlo dobro učinio Dr. Karlo Teleh u VI. izdanju svoje Epitome theologiae moralis (Innsbruck, Fel. Rauch 1924)

Dr. A. Živković.

J. H. Stein: Der deutsche Heilige im Petersdom Papst Leo IX. Ein Lebensbild aus dem 11. Jahrhundert. Einführung von Andreas Kard. Frühwirch. Mit 3 Bildertafeln. Freiburg i. B. 1925. Herder & Co.

Papa Leo IX. je u katalogu s vеti h nasljednika sv. Petra. Rodom je Nijemac, pa je J. H. Stein za jubilarnu godinu 1925. napisao po najboljim autorima životopis i djelovanje ovog svog zemljaka, da tako pruži priliku onim brojnim Nijemicima, koji budu u jubilarnoj godini hodočastili u Rim, da se kod njegovog groba upoznaju i sa značenjem njegovim za čitav život Crkve.

Knjižica je lijepo opremljena, a obasije 35 stranica. Dr. A. Ž.

1. M. Honecker: Gegenstandslogik und Denklogik. (Berlin 1921, Dümmler).

2. Idem: Das Denken. (ib. 1925.)

Obje se logičke monografije upotpunjaju. Po naslovu prve vidjeti je, da autor ide za izmirenjem dvaju savremenih smjerova u logici: formalno-misaone nauke i gledišta (Külpe!), da misaone forme apstraktnim načinom predstavljaju predmetna odredenja. Svoje naziranje o predmetu i metodi logike osniva autor na objektivističkoj (Geyser!) nauci o »sponzaj« (koja nije drugo, nego misaono shvaćanje predmeta), a izjednačenje s predmetom po samom shvaćanju znači »istinu«; dakle je svaka sponzaja eo ipso istinita). O nečemu (= predmetu) mogu da mislim nešto (= sadržaj mišljenja) na razne načine: apstrahirajući, suđeći o predmetu napremično s kojim drugim predmetom, izvodeći ili stvarajući o njemu kakav zaključak. Svi ovi misaoni načini (sa svojim »sadržajima«) sačinjavaju sponzajne doživljaje. I tu se dodiruju logika i psihologija, imajući ove doživljaje kao zajednički materijalni objekat, a različito gledište (formalni objekat); jer logika promatra misaone doživljaje s obzirom na sponzajni cilj (= istinu). Kad se logičko gledište konfundira sa psihološkim t. j. kad logičar uzima »mišljenje« bez odnosa (napremice) sa sponzajnim predmetom, nastaje psihologistički nazor o zadaci (predmetu) i metodi logike. Autor je protivnik psihologizma, nadovezujući na dobro utrte putove već od Bolzana i Husserla do Geysera, Külpea, Meinonga i dr.

S popularizatornom tendencijom H. je i u novom djelu samostalno reproducirao u glavnom sve, što je valjano u novoj nauci o mišljenju. Kako je bitna značajka mišljenja, da aktivno tendira za shvaćanjem predmeta, nauci o mišljenju prethodi »nauka o predmetima« (Gegenstandslehre). »Predmet« označuje sve ono, štogod »jest« (= esse, bitak); a »biti« može nešto ili kao »objekat« (na pr. stol) ili kao »stvarna odredenost« (Sachverhalt, na pr. četverouglasti oblik stola). Objekat je dakako opet konkretan (zbiljski) i apstraktan (nezbiljski); a konkretno može da je realan ili eksistentan i usvjesno-fenomenalan. I t. d.

Objektima odgovara kod mišljenja intentio simplex, a određujućim snošajima intentio determinans (sudenje). O tome i sličnom govori psihologija mišljenja.

Napokon o teleološkom karakteru mišljenja t. j. o tendenciji za sponzajom raspravlja nauka o sponzaji, a logika o misaonim uvjetima za efektuiranje te tendencije.

S ovim poredajem može knjiga da služi kao sistematski uvod u filozofiju — o čemu donosimo opširniji prikaz među raspravama u ovom broju »B. S.«.

Z.

1. Direttive e programmi dell'Azione Cattolica. Milano. 1925. L. 3,50. str. 150.

2. Sac. Prof. Luigi Civardi: Manuale di Azione Cattolica, secondo gli ultimi ordinamenti. Prefazione del Comm. Avv. Luigi Colombo, Presidente gen. dell' A. C. I. Parte I.: La Teorica. IIa Edizione riveduta. Pavia 1926. str. 250.

3. L. Picard-G. Hoyois: L' Association Catholique de la jeunesse